

Debreceni Ítéltábla

Bf.III.669/2011/5. szám

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2012. január 24. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

végzést:

A gazdálkodó szervezet önálló intézkedésre jogosult dolgozója által kötelességszegéssel, üzletszerűen elkövetett vesztegetés bűntette és más bűncselekmények miatt I.rendű vádlott és társai ellen indított büntető ügyben a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 2011. június 20. napján kihirdetett 11.B.1051/2010/110. számú ítéletének a fellebbezéssel érintett I.rendű és XX.rendű vádlottakra vonatkozó részét helybenhagyja.

A nyilvános ülésen 6000 (hatezer) Ft, XX.rendű vádlottat terhelő bűnügyi költség merült fel.

Indokolás:

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen I.rendű vádlott és a védője elsődlegesen bizonyítékok hiányában történő felmentés, másodsorban a vesztegetési cselekmény téves minősítése, erre figyelemmel a büntetés enyhítése, míg a XX. r. vádlott és a védője felmentés céljából jelentettek be jogorvoslatot. A másodfokú eljárásban a nyilvános ülésen az I. r. vádlott védője a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztésére is indítványt tett.

Az ügyész tudomásul vette a megyei bíróság határozatát.

A fellebbviteli főügyészség az átiratában a védelmi perorvoslatokat alaptalannak tartva az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta mindkét vádlott esetében.

A megyei bíróság ítélete II. r., III. r., IV. r., V. r., VI. r., VII. r., IX. r., X. r., XI. r., XII. r., XIII. r., XIV. r., XV. r., XVI. r., XVII. r., XVIII. r., XIX. r., XXI. r., XXII. r., XXIII. r. és XXIV. r. vádlottakkal szemben elsőfokon jogerőre emelkedett.

Az ítéltábla a Be. 349. §-ának (1) bekezdése alapján kizárólag a fellebbezésekkel érintett I.rendű és XX. r. terheltekre bírálta felül az elsőfokú bíróság határozatát.

A másodfokú bíróság a megyei bíróság jogorvoslatokkal támadott ítéletét a Be. 348. §-ának (1) bekezdése alapján az azt megelőző bírósági eljárással együtt - a Be. 361. §-ának (1) bekezdését alkalmazva - nyilvános ülésen bírálta felül. Ennek során megállapította, hogy az

elsőfokú bíróság a történeti tényállás rögzítéséhez szükséges valamennyi releváns bizonyítékot - az eljárási szabályok betartásával - feltárta, s azokat mérlegelési körébe vonta. Az érintett terheltek bűncselekmények elkövetését mindvégig tagadó védekezését a vádlott-társak terhelő vallomásai, a tanúk nyilatkozatai, valamint az okirati dokumentumok tükrében széleskörűen vizsgálta. A rendelkezésére álló bizonyítékokat egyenként és összességében értékelte. Ezen elemző-értékelő tevékenysége körében részletesen számot adott arról, hogy I.rendű és XX. r. vádlottak védekezését miért nem fogadta el és bűnösségüket mely bizonyítékok alapján állapította meg. Ezzel a megyei bíróság az indokolási kötelezettségének is messzemenően eleget tett.

Az elsőfokú bíróság által rögzített tényállás teljeskörű, amelyet csupán a másodfokú eljárásban elhangzottak alapján az I. r. vádlottat érintő személyi körben szükséges kiegészíteni annyiban, hogy 2011. augusztus 9. napján megszületett gyermeke, valamint a résztulajdonában lévő két lakás közül az egyik időközben eladásra került.

Az iratok tartalmára figyelemmel a Be. 352. §-a (1) bekezdésének a/ pontja értelmében a tényállás pontosítandó azzal, hogy I.rendű terhelt 2006. július 31. napjától állt alkalmazásban a ... Takarékszövetkezetnél. Ezzel az időponttal helyesbítendő az elsőfokú ítélet indokolása is.

Az ítélet 30. oldal 1. bekezdésében az I. r. vádlott telefonszáma helyesen:

E helyesbítésekkel a tényállás mindenben megalapozott és a Be. 352. §-ának (2) bekezdése értelmében a másodfokú eljárásban irányadó.

A történeti tényállás alapján a megyei bíróság okszerűen következtetett az I. és a XX. r. vádlottak bűnösségére és törvényes az általuk elkövetett bűncselekmények jogi minősítése is. Az evonatkozásban kifejtett indokokkal az ítélőtábla maradéktalanul egyetért. Az elsőfokú bíróság részletesen vizsgálta azt, hogy I.rendű vádlott önálló intézkedésre jogosult személynek tekintendő-e vagy sem. Helyesen foglalt állást akkor, amikor e vádlott terhére megállapította ezt a személyi minőségét, amely azonban a cselekmény jogi minősítését nem érintette. A beszerezett bizonyítékok alapján egyértelmű, hogy I.rendű vádlott ügyfélreferensként a hitelfolyósításhoz szükséges végső döntés előkészítésében önállóan és teljeskörűen vett részt. A takarékszövetkezethez hitelért forduló ügyfelektől dokumentumok beszerzése, adott esetben szűrőpróba-szerű ellenőrzése a feladatkörébe tartozott. Az I. r. vádlott tett írásban javaslatot a hitelfolyósításra vagy annak elutasítására, s ezen javaslatát minden esetben aláírásával hitelesítette is. Ezzel takarékszövetkezeti beosztottként közreműködött a hitelfolyósításról hozott döntések előkészítésében és írásbeli javaslatával, véleményével - amelyet az ún. cenzúrabizottság elnöke minden esetben figyelembe vett - lényegesen befolyásolta az érdemi döntést.

Az eddig írtakra figyelemmel nem helytálló az I. r. vádlott esetében a védő jogi minősítést vitató álláspontja, ahogy az érintett vádlottak felmentését célzó fellebbezések sem foghattak helyt, mert a védők a bizonyítékok eltérő értékelésével jutottak arra a jogi véleményre, hogy védenceiket bizonyítékok hiányában fel kell menteni. A bizonyítékok felülmérlegelésére megalapozott tényállás esetén nincs törvényes lehetőség.

Itt jegyzi meg az ítélet, hogy a Legfelsőbb Bíróság 61/2008. számú BK vélemény értelmében nem kell feltüntetni a Btk. Általános Részének azokat a rendelkezéseit a bűncselekmény megnevezésekor, amelyeket a szöveges rész tartalmaz. Így szükségtelen volt a vádlottak esetében a bűnsegédi részesség törvényhelyének a rögzítése az elsőfokú ítélet rendelkező részében.

A megyei bíróság feltárta a vádlottak javára és terhére értékelhető bűnösségi körülményeket, amelyek közül az ítélet mellőzi az I. r. vádlott vonatkozásában az enyhítő körülmények sorából azt, hogy e vádlott „... a vesztegetés bűntettének megvalósításával viszonylag csekély mértékű anyagi előnyhöz jutott.”. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a korrupciós cselekmények esetében az anyagi előny összecszerűségének semmilyen enyhítő hatást nem lehet tulajdonítani.

A vádlottakkal szemben kiszabott szabadságvesztés, illetve pénzbüntetés arányban áll az általuk elkövetett bűncselekmények tárgyi súlyával, a bűnösségi körülményekkel, valamint a terheltek társadalomra veszélyességének fokával.

A korrupciós bűncselekmények rendkívüli mértékű elszaporodottságát, továbbá a többszörös halmazatot is értékelve a I.rendű vádlottal szemben kiszabott börtönbüntetés mértéke igen méltányos, ezért annak enyhítésére nem látott lehetőséget az ítélet. A kiszabott szabadságvesztés mértéke kizárja a felfüggesztés jogintézményének alkalmazását [az elkövetéskor hatályos Btk. 89. §-ának (1) és (2) bekezdése]. A közügyektől eltiltás mértéke igazodik a szabadságvesztés tartamához, annak alkalmazása, ahogy a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségéről szóló rendelkezés is helyes és törvényes.

Mindkét vádlott vonatkozásában helytálló a vagyonekbevétele elrendelése, amelynek összege megegyezik a jogtalanul szerzett vagyon mértékével.

A kifejtettek alapján az ítélet a megyei bíróság ítéletét az érintett két vádlott vonatkozásában a Be. 371. §-ának (1) bekezdését alkalmazva helybenhagyta.

A fellebbezései nyilvános ülésen felmerült és a XX. r. vádlottat érintő bűnügyi költség viseléséről a másodfokú bíróság a Be. 381. §-ának (1) bekezdése alapján döntött.

Debrecen, 2012. január 24.

Dr. Ficsór Gabriella sk. a tanács elnöke, Dr. Diószegi Attila sk. a tanács tagja, előadó,
Dr. Szabó József sk. a tanács tagja

Záradék:

A Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 11.B.1051/2010/110. számú ítélete I.rendű és XX. r. vádlottak vonatkozásában a másodfokú végzéssel jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

Debrecen, 2012. január 24.

. Ficsór Gabriella sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

- kiadó -